

СТИХОВИ ВОЂЕ ПЕСНИЧКЕ ШКОЛЕ У РУБРИЦИ *МАЛО ПОЕЗИЈЕ*

Миодраг Павловић, чију је Песничку школу похађао Милан С. Димитријевић, плодан је песник, есејиста, приповедач, драмски писац, али и неуморни истраживач наше књижевне баштине, што недвосмислено показује *Антологијом српског песништва* (1964), која је усталасала нашу културну и литерарну јавност. Полазећи од песника из средњег века, преко народне лирике и романтизма, до наше савремености и модерних лирских структура, Павловић је смело ревидирао и ревалоризовао домаће књижевно-поетско наслеђе и традицију, приказујући је „у оригиналној, мада понешто натегнутој интерпретацији“.⁵¹⁴

512 М. Павловић, *Антологија српског песништва*, СКЗ, Београд, 1997, стр. 231.

513 *Песници III*, Српска књижевност у сто књига, 13, Нови Сад, 1966.

514 Предраг Палавестра, *Послератна српска књижевност 1945–1970*, Просвета, Београд, 1972, стр. 74.

Вредно је помена да је Павловићев ученик и донекле следбеник на линији интелектуално-симболичке поезије, М. С. Димитријевић, у првим годинама новог миленијума објавио самосвојну *Антологију песама о космосу – Космички Цвет* (2003), проистеклу из рубрике *Мало поезије*, у часопису *Васиона*.⁵¹⁵ У средишњем делу предговора,⁵¹⁶ са разлогом, на два места помиње Миодрага Павловића, и то најпре у вези са почетком публиковања поменуте рубрике, 1989,⁵¹⁷ уз нашем песнику доста блиског духовног сродника – Волта Витмена, а други пут, 1990, када је уз њега и Живојиновића Massuku, објавио и другу Павловићеву песму.⁵¹⁸ Ту је поменута и песма Драгиње Урошевић, која је такође похађала Песничку школу Миодрага Павловића.

519 *Ко је ко – Писци из Југославије* (приредио Милисав Савић), Ошишани јеж, Београд, 1994, стр. 156-157.

520 Исто, стр. 156.

521 Расправа се означава и именује и као трактат и има циљ да образложи одређене тезе, понекад у полемичком дискурсу. Поред књижевности, може се односити и на историјске, опште хуманистичке и друге проблеме, укључујући ту и егзактне науке. За Милићев приступ је вредно помена да се порекло расправе налазило у хришћанским трактатима, који су му у понечему били блиски.

522 Тај вид прокламовања ликовних програмских начела и радикалног противстављања владајућим уметничким конвенцијама, у духу авангардних тежњи, одговарао је његовом бујном темпераменту и оштром, борбеном и полемичком духу. У експлицитним теоријским исказима тежио је афирмацији оригиналних сликарских и националних погледа и схватања.

523 Спис са историјатом отворених питања и проблема, са бројним подацима и смелим тумачењима, уз одговарајућу документацију. Милићева енциклопедија произилази из индивидуалне концепције, историјских схватања и система погледа.

524 Сликарски поетична писма, особено срочена, у тону обраћања и егзотичних разматрања поетолошких, историјских, филозофских и националних аспеката.